

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΩΝΗΣ

Επικοινωνιακό φυλλάδιο
τού Σ.Α.ΕΚ.Φ.Ε.
«Ιωάννης Κοκκώνης»

Αποστέλλεται στα μέλη δωρεάν
Φύλλο 52ο
Φεβρουάριος 2020

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΩΝ ΑΡΣΑΚΕΙΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Τα θεάματα και τα ακούσματα τής ψυχής

«Η παιδεία είναι πανηγύρι τής ψυχής, γιατί σ' αυτήν υπάρχουν πολλά θεάματα και ακούσματα τής ψυχής.»
Σωκράτης

Με τη γραφίδα τής κ. Παναγιώτας Αν. Ατσαβέ

Χαφνικά, μια ανακοίνωση στο διαδικτυο τράβηξε την προσοχή μου. Η μεγάλη οικογένεια των Αρσακείων, στις 23 Δεκεμβρίου 2019, θα άνοιγε τις πόρτες της για να υποδεχθεί τους αποφοίτους όλων των Σχολείων της στο Αρσάκειο Ψυχικού σε μια γιορτινή συνάντηση-επιστροφή στον χώρο απ' όπου ξεκίνησαν. Συναισθήματα ανάμικτα πλημμύρισαν την ψυχή μου, έκπληξη, συγκίνηση, απορία, χαρά. Ύστερα άρχισαν τα τηλεφωνήματα. «Τι είναι αυτό;» «Θα πας;» «Ποιος το οργανώνει;». Για πρώτη φορά η Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία έδινε την ευκαιρία στους αποφοίτους να συναντηθούν μεταξύ τους αλλά και με τους καθηγητές τους και να θυμηθούν τα μαθητικά τους χρόνια. Οι διευκρινιστικές ανακοινώσεις που ακολούθησαν φανέρωναν μια άρτια οργάνωση. Από ποια πύλη θα γίνεται η είσοδος, πού θα βρίσκονται οι χώροι στάθμευσης, σε ποιες αίθουσες θα μπορούσαν να συναντηθούν οι συμμαθητές. Δεν χρειάστηκε παρά λίγες μέρες για να καταλάβω από την αποδοχή που είχε η πρόσκληση στα ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας ότι εκείνο το βράδυ το Παλαιό Ψυχικό θα είχε έντονο πρό-

βλημα στάθμευσης. Και επιβεβαιώθηκαν οι προβλέψεις μου.

Ολόφωτο, γιορτινό, στολισμένο το Αρσάκειο Ψυχικού έζησε μία από τις μεγαλύτερες στιγμές τής ιστορίας του. Απόφοιτες και απόφοιτοι όλων των ετών, από όλα τα σχολεία τής Φ.Ε., ανταποκρίθηκαν με ενθουσιασμό στην

πρόσκληση τού Σχολείου τους για την πρώτη Παναρσακειακή Συγκέντρωση Αποφοίτων. Κανείς δεν ήξερε τι θα έπρεπε να περιμένει από αυτή τη συνάντηση. Στην αρχή, οι νέοι απόφοιτοι πίστεψαν ότι η πρόσκληση αφορούσε κυρίως τις παλαιότερες αποφοίτους. Οι παλαιότερες απόφοιτοι πάλι ήταν χαρούμενες γιατί θα είχαν την ευκαιρία να συναντηθούν με κάποιες φίλες τους και να ξαναδούν από κοντά το σχολείο τους. Βαθιά μέσα μας όμως όλοι γνωρίζαμε καλά ότι η συνάντηση αυτή αφορούσε κυρίως τη νέα γενιά, γιατί αυτή είναι η συνέχεια τού σχολείου. Έτσι περιμέναμε να δούμε από κοντά το σχολείο ολοζώντανο, σε όλη του τη δόξα. Υπήρχαν και κάποιοι που πίστευαν ότι «η σύναξη αυτή σαν χωριό αυτόνομο θα ξεδιπλωθεί» και θα φέρει κοντά παλιούς και νέους αποφοίτους πραγματοποιώντας μια

κρυφή τους επιθυμία. «Στα ίδια μέρη να ξαναβρεθούμε» γιατί «Χρώμα δεν αλληλάζουνε τα μάτια, μόνο τρόπο να κοιτάνε». Πήγαμε λοιπόν όλοι και κοιτάξαμε το σχολείο μας με ένα νέο τρόπο.

Στην αρχή έφθασαν οι παλαιότερες απόφοιτοι αναζητώντας κάποιες συμμαθήτριες, κοιτώντας με έκδηλη συγκίνηση το σχολείο και τις αίθουσές του. Σιγά σιγά άρχισαν να συγκεντρώνονται νεότεροι απόφοιτοι, οι οποίοι πολύ γρήγορα πλημμύρισαν όλους τους χώρους τού σχολείου μέχρι αργά το βράδυ. Φωτογραφίες με τους παλιούς καθηγητές, εναγκαλισμοί με τους συμμαθητές, γλυκές και χαρούμενες αναμνήσεις, γέλια και συγκίνηση γέμισαν την ατμόσφαιρα. Συγκινητική η παρουσία τριών συμπαθέστατων κυριών που τίμησαν τη συγκέντρωση με την παρουσία τους, απόφοιτες μια άλλης, παλαιότερης εποχής, (η μεγαλύτερη είχε αποφοιτήσει το 1939). Ήταν η ζωντανή απόδειξη τής πολύχρονης προσφοράς τού σχολείου στον τόπο. Ελπιδοφόρα όμως ήταν η πολυπληθής παρουσία των νέων αποφοίτων, που με τη δροσιά τους, τον ενθουσιασμό και τη ζωντάνια τους έκαναν όλους εμάς να αισθανθούμε περήφανοι και ασφαλείς για το μέλλον τού σχολείου μας. Η προσέλευση ήταν πολύ μεγάλη, ίσως πολύ μεγαλύτερη και από αυτήν που ανέμεναν οι διοργανωτές. Ο χώρος τού σχολείου και η γύρω περιοχή τού Ψυχικού ήταν κατάμεστη από παρκαρισμένα αυτοκίνητα και πλήθος νέων ανθρώπων ανηφόριζε προς το μεγαλοπρεπές κτήριο συζητώντας ζωηρά. Η σύγχρονη ιστορία τού σχολείου, ολοζώντανη, συγκεντρώ-

νόταν ξανά στο χώρο που τους δίδαξε «πώς να σκέφτονται».

Τα είχε όλα η βραδιά τής 23ης Δεκεμβρίου. Φωταψίες, φωτογραφίες από τα παλιά, χαιρετισμό από τον Πρόεδρο τής Φ.Ε. κ. Γεώργιο Μπαμπινιώτη και διακεκριμένους αποφοίτους, όπως είναι η Παναγιώτα Βολιτή, καθηγήτρια Ιστορίας τής Τέχνης στο Paris 10, ο Παναγιώτης Δουδωνής, λέκτωρ τού Κολλεγίου Oriel στην Οξφόρδη, η Δήμητρα Πλαμαντούρα, δικηγόρος, και ο Κωνσταντίνος Καραμπίνος, φοιτητής Ια-

τρικής, τραγούδι από τη χορωδία των αποφοίτων τού Τοσιτσείου «GraduArti» υπό τη διεύθυνση τής κ. Χριστίνας Βαρσάμπη-Κούκνη, νέες γνωριμίες ευχάριστες και εποικοδομητικές, βόλτα στις παλιές τάξεις για τους αποφοίτους τού Ψυχικού, μια διάχυτη χαρά, νοσταλγία και πολλή συγκίνηση. Και όπως πολύ σωστά έγραψε η απόφοιτος τού σχολείου Μα-

ριάννα Θεοδωροπούλου, διάχυτη ήταν «Αυτή η αίσθηση τού οικείου, η ζεστασιά τού να ξαναβρίσκεσαι εκεί, όπως στο παλιό σου σπίτι, που όσα χρόνια και να περάσουν δεν το ξεχνάς ποτέ και πάντα το νοσταλγείς και το αγαπάς γιατί είναι κομμάτι τής ίδιας τής ύπαρξής σου...».

Κάποιοι από μας βρεθήκαμε εκεί με διπλή ιδιότητα, ως απόφοιτοι και ως δάσκαλοι, και η συγκίνηση ήταν διπλή. Άλλοι πάλι ήρθαμε να συναντήσουμε τους παλιούς μας μαθητές. Να δούμε με τα μάτια μας τα αποτελέσματα των κόπων μας. Ξαναβλέπαμε τα παιδάκια και τους εφήβους, από τα οποία κάποτε «κλέβαμε κρυφά τον χυμένο επάνω τους ήλιο», όπως χαρακτηριστικά λέει η

Κική Δημουλά. Αγκαλιάζαμε τα παιδιά μας, που δεν ήταν πλέον παιδιά, και βιώναμε ένα αίσθημα πληρότητας και δικαίωσης για το έργο της ζωής μας, για τις γνώσεις και τις εμπειρίες που τους προσφέραμε συμβάλλοντας στη διαμόρφωση της προσωπικότητάς τους. «Μια αστραπή η ζωή μας... μα προλαβαίνουμε». Και όλοι κατασυγκινημένοι θυμηθήκαμε τον στίχο του Κ. Παλαμά «Σμίλιψε, δάσκαλε, ψυχές».

Κάπως έτσι, το απόγευμα της 23ης Δεκεμβρίου, πάνω από 3.000 απόφοιτοι των Αρσακείων αλλά και παλαιοί συνάδελφοι γυρίσαμε πίσω στο σχολείο μας και ζήσαμε στιγμές που παρόμοιές τους δεν είχαμε ξαναζήσει. Ήταν ένα σπουδαίο χριστουγεννιάτικο δώρο για όλους εμάς, μια έκπληξη που μας έκανε το Σχολείο και γι' αυτό αξίζουν συχαρητήρια στους εμπνευστές και

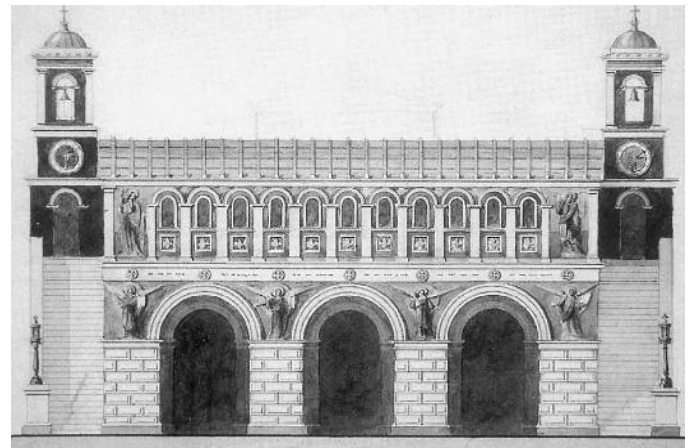
τους διοργανωτές της υπέροχης αυτής βραδιάς, τον Πρόεδρο κ. Γεώργιο Μπαμπινιώτη και το Δ.Σ. της Φ.Ε., την Επόπτρια κ. Κική Παπαπέτρου-Μουρσελά, τη Διευθύντρια του Α΄ Λυκείου Ψυχικού κ. Αμαλία Μαυροειδή, τη συνάδελφο κ. Ελένη Αγγελοπούλου, την κ. Λίνα Βολτή, την κ. Μικέλα Βλαβιανού και τη κ. Φλωρίτα Μπαμπινιώτη, για τη διοργάνωση, καθώς και όλο το εργατοτεχνικό προσωπικό του σχολείου που συνέβαλε στην επιτυχία της εκδήλωσης. Και βέβαια πρέπει να συμπληρώσω ότι έχουμε λάβει πολύ σοβαρά υπόψη την υπόσχεση του Προέδρου ότι η ωραία αυτή συγκέντρωση θα επαναλαμβάνεται, γιατί το σχολείο δεν τελειώνει με την αποφοίτηση. Το κουβαλάς στην ψυχή σου και είναι πάντα συγκλονιστικό να απολαμβάνεις τα ακούσματα και τα θεάματα της ψυχής.

Η εορτή των Τριών Ιεραρχών στην Αθήνα του 1852

Με τη γραφίδα της κ. Παναγιώτας Αν. Ατσαβέ, Φιλολόγου-Ιστορικού

Το 1852 η Αθήνα ήταν ήδη 18 χρόνια πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους. Το παλάτι του Όθωνα, κτισμένο σε σχέδια του Γκέρτνερ, ήδη από το 1847 έστεκε περήφανο πάνω στον λόφο της Μπουμπουνίστρας. Ο Όθων μετά από την εξέγερση της 3ης Σεπτεμβρίου είχε αναγκαστεί να παραχωρήσει Σύνταγμα. Το κέντρο της πόλεως είχε μετατοπιστεί σταδιακά προς την πλατεία Συντάγματος, η πόλη ήταν περήφανη για τα νέα κτήρια που υψώνονταν, έστω κι αν τα περισσότερα δεν είχαν ολοκληρωθεί. Το Πανεπιστήμιο, σε σχέδια του Χριστιανού Χάνσεν, είχε προχωρήσει αρκετά, αλλά ακόμα δεν είχε μεταστεγαστεί από την οικία του Κλεάνθη στην Πλάκα. Ο Άγιος Γιώργης ο Καρύτσης είχε ολοκληρωθεί από το 1847 και το Αρσάκειο κόντευε να τελειώσει μετά τη γενναία δωρεά του Απόστολου Αρσάκη. Κάποιες τάξεις θα μεταφέρονταν σύντομα στο νέο κτήριο, ενώ οι περισσότερες παρέμεναν ακόμα στην οικία Ηπίτου. Έτσι ο νέος χρόνος βρήκε την πόλη σε ρυθμούς ανάπτυξης και οι Αθηναίοι την έβλεπαν να μεγαλώνει μέρα με τη μέρα.

Οι εκκλησίες στην Αθήνα ήταν πολλές αλλά μικρές. Η μεγαλύτερη από όλες ήταν η Αγία Ειρήνη, η οποία ανοικοδομήθηκε σε σχέδια του Λύσανδρου Καυταντζόγλου το 1847-1850 πάνω στα ερείπια προηγούμενου μεσαιωνικού ναού, ο οποίος στις αρχές του 17ου αιώνα ήταν μετόχι της Μονής Πεντέλης και είχε καεί τον πρώτο χρόνο της Επανάστασης. Μετά την ανοικοδόμηση έγινε μια μεγάλη και σημαντική εκκλησία, στην οποία γίνονταν όλες οι επίσημες τελετές της πρωτεύουσας του ελληνικού κράτους. Τα εγκαίνια του ναού είχαν γίνει το 1850. Και πριν από την ανακαίνισή του όμως ο ναός αυτός λειτουργούσε ως Μητρόπολη της πόλεως των Αθηνών. Εκεί είχε γίνει η τελετή ενηλικίωσης του Όθωνα το 1835, η νεκρώσιμη ακολουθία του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη το 1843, η δοξολογία για το πρώτο ελληνι-

Σχεδιαστική απεικόνιση του Ναού της Αγίας Ειρήνης στην Αιόλη το 1847

κό Σύνταγμα, καθώς και η δοξολογία για το αυτοκέφαλο της Εκκλησίας της Ελλάδος το 1850. Ο Μητροπολιτικός Ναός των Αθηνών, αφιερωμένος στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, είχε ξεκινήσει να χτίζεται το 1842, αλλά το 1852 δεν είχε ακόμα ολοκληρωθεί.

Επμέρωνε η Παρασκευή 30 Ιανουαρίου 1852, ημέρα εορτασμού των Τριών Ιεραρχών, οι οποίοι δεν γιορτάζονταν μόνο ως προστάτες των γραμμάτων, αλλά και διότι ήταν αυτοί που συνέδεσαν τον Χριστιανισμό με τον Ελληνισμό, τη «θύραθεν» παιδεία με τα χριστιανικά δόγματα, προτρέποντας τους νέους «... όπως αν εξ ελληνικών ωφελούντο λόγων». Οι Τρεις Ιεράρχες δεν ήταν κυβερνήτες ούτε νομοθέτες. Σε όλη τους τη ζωή ήταν ποιμένες, παιδαγωγοί και υπέρμαχοι της αγωγής με όλα τα στοιχεία που συνθέτουν το εκκλησιαστικό ήθος.

Από το 1842 το Πανεπιστήμιο Αθηνών είχε καθιερώσει την ημέρα αυτή να γίνεται μνημόσυνο υπέρ των ευεργετών του Πανεπιστημίου. Έτσι στις 31 Ιανουαρίου του 1852 κόσμος πολύς συγκεντρώθηκε στην Εκ-

κλησία της Αγίας Ειρήνης. Παρών στον εορτασμό ήταν ο Μητροπολίτης Αθηνών Νεόφυτος Έ Μεταξάς, όλοι οι καθηγητές του Πανεπιστημίου, και πολλά μέλη της κυβερνήσεως. Ομιλητής είχε οριστεί ο Αρχιμανδρίτης Μισαήλ Αποστολίδης, ένας εκ των ιδρυτών της Φιλεκαπαιδευτικής Εταιρείας, ο οποίος ήταν τότε καθηγητής στη Θεολογική Σχολή. Ήταν και μια μεγάλη μορφή της Εκκλησίας της Ελλάδος. Εκπροσωπούσε την Ιερά Σύνοδο στην Κωνσταντινούπολη και συνετέλεσε καθοριστικά στην έκδοση του Συνοδικού Τόμου του 1850 με τον οποίο αναγνωρίστηκε το καθεστώς που υπάρχει μέχρι σήμερα στην ελληνική Εκκλησία. Στο εκκλησίασμα ήταν ακόμα φοιτητές, μαθητές, γονείς, κηδε-

μόνες, πιστοί από την γύρω περιοχή, αλλά και κάποιες μαθήτριες του Διδασκαλείου του Αρσακείου, κάτω από το άγρυπνο βλέμμα των καθηγητών για να τιμήσουν...
*Τους Τρεις Μεγίστους Φωστήρας της Τρισηπλίου Θεότητος
 Τους την οικουμένην ακτίσι δογμαίων θείων πυρσεύσαντας,
 Τους μελιρρύτους ποταμούς της σοφίας
 Τους την κτίσιν πάσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας,
 Βασίλειον τον Μέγαν και τον Θεολόγον Γρηγόριον,
 Συν τω κλεινώ Ιωάννη, τω την γλώτταν Χρυσορρήμονι.
 Πάντες οι των λόγων αυτών ερασταί,
 Συνελθόντες ύμνοις τιμήσωμεν
 Αυτοί γαρ τη Τριάδι, υπέρ ημών αεί πρεσβεύουσι.*

Όταν ο Μισαήλ Αποστολίδης ανέβηκε στον άμβωνα η προσοχή όλων στράφηκε σε αυτόν. Ήταν δύσκολοι καιροί για τον τόπο. Οι Έλληνες, απελευθερωμένοι από τον τουρκικό ζυγό, έπρεπε να διαφυλάξουν την ενότητα της ύπαρξής τους και τη συνέχειά τους ως έθνος στον χώρο και στον χρόνο. Οι εχθροί καιροφυλακτούσαν και το νέο κράτος δεν είχε τις οικονομικές και τις στρατιωτικές δυνάμεις ούτε και τους συμμάχους για την επίτευξη ενός τέτοιου στόχου. Μέσα σε όλα αυτά τα προβλήματα είχε προστεθεί και η πρόσφατη ανακήρυξη του αυτοκεφάλου της ελληνικής Εκκλησίας, κάτι που κατακρίθηκε από πολλούς ως απομάκρυνση από την παράδοση. Η αυτοκέφαλος ελληνική Εκκλησία είχε μόλις 2 χρόνια ζωής και έπρεπε να αποδείξει ότι, παρά τα όσα έλεγαν οι αντίπαλοί της, διατηρούσε την παράδοση και την ορθόδοξη πίστη. Γι' αυτό και ο λόγος του πρωτεργάτη της κίνησης του αυτοκεφάλου της Εκκλησίας αναμενόταν με μεγάλο ενδιαφέρον.

*«Σεβασμιότατε Ιεράρχα! Και ευσεβέστατοι ακροαταί!
 Λαμπρά και χαρμόσυνος ανατέλλει εν τω πνευματικώ
 της εκκλησίας ορίζοντι η σημερινή ημέρα ως καθιερωμένη*

εις την ένδοξον μνήμην των Τριών μεγάλων αυτής Ιεραρχών. Ευλαβώς τιμώντες αυτούς πάντες οι πιστοί και μακαρίζομεν, ως φώτα του κόσμου, ως στύλους της Εκκλησίας, ως ευεργέτας των ψυχών ημών και αντιλήπτορας, μάλλον δε, ως ευεργέτας κοινούς της ανθρωπότητας, ως άνδρας αγίους, ως διά του φωτός της αρετής και της ορθής αυτών διδασκαλίας, φωτίζοντας ημάς εις πάσαν την αλήθειαν. «Υμείς εστέ το φως του κόσμου».

Στη συνέχεια του λόγου του ο Μισαήλ Αποστολίδης είπε ότι το μνημόσυνο αυτό τελείται την ημέρα αυτή «Υπέρ των φιλογενών ανδρών όσοι περί πλείστου τον φωτισμόν της νεολαίας ποιούμενοι», οι οποίοι συνετέλεσαν στη βελτίωση της εκπαίδευσης στον τόπο μας. Εμείς σήμερα όχι μόνο πρέπει να δείξουμε την ευγνωμοσύνη μας αλλά και να δαιωνίσουμε το όνομά τους. Παράλληλα θέλοντας να τονίσει το παράδειγμα αρετής που παρέχει η μνήμη των Τριών Ιεραρχών λέει ότι «ο άσβεστος ζήλος αυτών υπέρ του φωτισμού των ανθρώπων εις την του Θεού αλήθειαν, οι ακάματοι αγώνες υπέρ της στερεώσεως της Ορθοδόξου Εκκλησίας, η διηνεκής πάλη των κατά της πλάνης και της αιρέσεως» αποσκοπούσε στο να παραδώσουν στις νέες γενιές ακέραια την παρακαταθήκη των Αποστόλων.

Απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα ερωτά: «Τι μας αρέσκει μάλλιστα αδελφοί εις τους μεγάλους και περιώνυμους ανθρώπους; Η ακλόνητος σταθερότης μεθ' ης αντιλαμβάνονται πάντων το μέγεθος και η επιμονή της θελήσεως αυτών μεθ' ης σπεύδουσιν διά των δυσχερειών και των κινδύνων», καταλήγοντας ότι αυτά τα πρόσωπα τα αγαπάμε και τα θαυμάζουμε, διότι γνωρίζουμε τι είναι, ποιοι είναι και ποιο στόχο έχουν. Αντίθετα αισθάνονται όλοι φυσική αντιπάθεια για κάθε τι ψευδές, αλλοπρόσαλλο και ευμετάβολο. Όμως «Το κακόν μεν εκ μυρίων λαθραίων στυγών εκρέει εις τον κόσμον, το δ' αγαθόν εκ μιας μόνης αναβρύει πηγής, εκ της χριστιανικώς μεμορφωμένης καρδίας». Ο Μισαήλ Αποστολίδης στη συνέχεια τόνισε ότι η «ψυχρότητα» πολλών Χριστιανών για τη θρησκεία οφείλεται στο είδος της αγωγής που πήραν τα πρώτα χρόνια της ζωής τους, διότι τότε εγγράφονται οι αρχές στην ψυχή τους, γι' αυτό ο ρόλος των γονέων, των δασκάλων και των παιδαγωγών είναι πολύ σπουδαίος.

Στο σημείο αυτό πολλοί από το εκκλησίασμα έστρεψαν το βλέμμα τους προς τις νεαρές Αρσακειάδες. Εκείνες βέβαια ούτε που τόλμησαν να σηκώσουν το κεφάλι τους. Μα κατάλαβαν την ικανοποίηση και τη χα-

Οι Τρεις Ιεράρχες

Ο Μισαήλ Αποστολίδης

ρά που είδαν να ζωγραφίζεται στα πρόσωπα των δασκάλων τους.

Μετά το τέλος τής τελετής οι πιστοί απεχώρησαν από τον Ναό σκεπτικοί. Άλλοι αναλογίζονταν τις δυσκολίες που έχει ακόμα να αντιμετωπίσει το ελληνικό κράτος, άλλοι ευγνωμονούσαν αυτούς που βοήθησαν τον τόπο οικονομικά στα πρώτα του βήματα, οι φοιτητές φαίνονταν προβληματισμένοι γιατί καταλάβαιναν τις ευθύνες τους για το μέλλον τού τόπου και κάποιοι άλλοι έκαναν τον σταυρό τους και παρακαλούσαν τους Τρεις Ιεράρχες να φωτίσουν τα παιδιά τους και τους κυβερνήτες τής χώρας. Μέσα σε όλη αυτή την αναστάτωση κάποιοι πρόσεξαν και τις νεαρές Αρσακειάδες, οι οποίες, συνοδευόμενες από τις δασκάλες τους, με γοργό βήμα και σκυμμένο το κεφάλι προχωρούσαν προς την οικία Ηπίτου όπου στεγαζόταν ακόμα το οικοτροφείο τής ΦΕ. Όχι για πολύ όμως. Στο τέλος τού 1852 το Σχολείο θα μεταφερόταν στο νέο, μεγαλοπρεπές κτήριο τής Πανεπιστημίου. Πολλές σκέφτονταν ότι την επόμενη χρονιά ο εορτασμός των Τριών Ιεραρχών θα γινόταν ίσως στη δική τους εκκλησία, στο Σχολείο τους.

Έτσι γιόρτασαν στην Αθήνα τού 1852 τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών, αποδίδοντας σε αυτούς όχι μόνο την

Η Αγία Ειρήνη από την οδό Αιόλου το 1852. Στο βάθος η Ακρόπολη

πρέπουσα λατρεία αλλά και την ευγνωμοσύνη τους, γιατί οι Μέγιστοι Φωστῆρες τής Τρισηλίου Θεότητος, ζώντας την περίοδο που σήμερα αποκαλούμε Βυζαντινή, αποτέλεσαν τον συνδετικό κρίκο τής ελληνικής αρχαιότητας και τού νεότερου ελληνισμού προσφέροντας στους Έλληνες την αίσθηση τής συνέχειας που την είχαν τόσο πολύ ανάγκη στα πρώτα βήματα τού ελεύθερου ελληνικού κράτους.

Ο Σ.Α.Φ.Ε. τιμά τον Πρόεδρο τής Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας

Άρθρο από το www.arsakeio.gr

Την ημέρα τής γιορτής τής **Αγίας Αναστασίας τής Ρωμαίας**, προστάτιδας των Αρσακείων Σχολείων, επέλεξε ο Σύνδεσμος Αποφοίτων των Αρσακείων (Σ.Α.Φ.Ε.) να τιμήσει τον Πρόεδρο τής Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας καθηγητή κ. Γεώργιο Μπαμπινιώτη για την προσφορά του στα Αρσάκεια – Τοσίτσεια Σχολεία, αλλά και γενικότερα στην παιδεία και στον πολιτισμό.

Στις 29 Οκτωβρίου 2019, μετά το πέρας τής Θείας Λειτουργίας, που τελέστηκε στον φερώνυμο ναό στον χώρο των Αρσακείων Ψυχικού, πραγματοποιήθηκε στο θέατρο των Σχολείων η λιτή τιμητική εκδήλωση σε ατμόσφαιρα συγκινησιακά φορτισμένη.

Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με ομιλία τού τιμωμέ-

νου, ο οποίος συνοψίζοντας την πορεία του στα παι-
δευτικά και πνευματικά δρώμενα της χώρας μας,
εστίασε στη μακρά θητεία του στα Αρσάκεια, ευχαρι-
στώντας τους προκατόχους του για την εμπιστοσύνη
που έδειξαν στο πρόσωπό του για τη συνέχιση του έρ-
γου τους και τονίζοντας ότι η σημερινή ανάπτυξη των
Αρσακείων είναι αποτέλεσμα εποικοδομητικής συνεργ-

γασίας με άξιους συνεργάτες τόσο στο Δ.Σ. της Φ.Ε.
όσο και στη Διοίκηση και την Εποπτεία των Σχολείων.

Στη συγκέντρωση που ακολούθησε στο εντευκτή-
ριο των Σχολείων μέλη του Δ.Σ. της Φ.Ε., εταίροι, εκ-
παιδευτικοί των Σχολείων, παλιοί και νέοι απόφοιτοι
είχαν την ευκαιρία να ξανασυναντηθούν και να συ-
νομιλήσουν, τιμώντας τον Πρόεδρο της Φ.Ε.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Στο νησί του αρωματικού φιστικιού

Με τη γραφίδα του κ. Νίκου Τσίτα, Φιλολόγου-Ιστορικού

■ Προσκεκλημένος από φίλη, μέλος του Σ.Α.Ε.Κ.Φ.Ε.,
να αναλάβω ως φιλόλογος-ιστορικός, την ξενάγηση
στον Ιερό Ναό της Αφαιάς Αθηνάς στην Αίγινα, παίρ-
νω την ευκαιρία να σας περιγράψω την εκδρομή μας
στο νησί του Αιακού και του Αίαντα.

Ξεκινήσαμε με ένα θαυμάσιο καιρό από το ξενοδο-
χείο President και φθάνοντας στο λιμάνι του Πειραιά,
επιβιβαστήκαμε στο πλοίο της γραμμής.

Μια ώρα το ταξίδι μας και φάνηκε η Αίγινα. Γραφι-
κή η πόλη μα ιδιαίτερα η παραλιακή οδός, όπου επι-
κεντρώνεται και η μεγαλύτερη κίνηση. Ξενοδοχεία,
ταβέρνες, καφετέριες αλλά και υπαίθριοι πάγκοι με
φιστίκια και άλλα προϊόντα του νησιού. Όλα δίνουν
μια Ευρωπαϊκή αλλά και ανατολίτικη όψη.

Πρώτος χώρος επίσκεψης ο **Ιερός Μητροπολι-
τικός Ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου** στο κέντρο
της πόλης. Ναός εξαιρετικής ομορφιάς και τεχνοτρο-
πίας, που αποπνέει ιερότητα, ιστορία και μνήμη, μέσα
σε φροντισμένο κήπο. Στο εσωτερικό του διατηρείται
ακόμα η θέση του Ιωάννη Καποδίστρια, Κυβερνήτη
του Ελληνικού Κράτους με πρώτη πρωτεύουσα την Αί-
γινα (1827-1828). Τα Καποδιστριακά κτήρια, σε καλή
κατάσταση, εξυπηρετούν σήμερα διάφορες πολιτι-
κές ανάγκες του Δήμου.

Στη συνέχεια μετά από μια σύντομη διαδρομή
φθάσαμε στην **Ιερά Μονή Αγίας Τριάδας** που είχε
αναστηλωθεί το 1904 από τον Άγιο Νεκτάριο. Ο ίδιος
αναστήλωσε και ένα μικρό σε μέγεθος, βυζαντινού

ρυθμού ναό. Θαυμασμό προκαλούν τα δυο πανύψηλα,
επιβλητικά κωδωνοστάσια και ο τρούλος του νεότερου
ναού που μοιάζει να «αγκαλιάζει» ολόκληρο το οικο-
δόμημα. Ο ναός αυτός θεμελιώθηκε το 1973 και
εγκαινιάστηκε το 1994.

Κατόπιν πήραμε το δρόμο για το **Ιερό της Αφαιάς
Αθηνάς**, μια διαδρομή μέσα από πεύκα. Ατενίσαμε
καθ' οδόν την Παλαιοχώρα, την ερειπωμένη πια με-
σαιωνική πρωτεύουσα της Αίγινας, στην πλαγιά ενός
λόφου, καλά κρυμμένη από τα μάτια των πειρατών.

Ο ναός της Αφαιάς, στην κορυφή ενός πευκόφυτου
όρους προσφέρει ανεπανάληπτη θέα. Μπροστά μας
απλώνεται όλος ο Σαρωνικός από την Ελευσίνα μέχρι
το Σούνιο. Ο ναός είναι δωρικού ρυθμού, δίπερος,
σε άριστη κατάσταση. Είναι ιδιαίτερα γνωστός από
την αρχαιότητα για τα αειώματά του που κοσμούνται
με παραστάσεις από τον Τρωικό Πόλεμο.

Ακολούθησε ο δρόμος της επιστροφής προς την
πόλη. Σε ταβέρνα της παραλίας δοκιμάσαμε τους νό-
στιμους θαλασσινούς μεζέδες και πήραμε το καφεδά-
κι μας. Στο ταξίδι της επιστροφής αναπολούσαμε τις

ευχάριστες ώρες που περάσαμε. Ευχόμαστε τέτοιες εμπειρίες να ζήσουμε και στο μέλλον.

Όταν η αγάπη γίνεται πράξη

Με τη γραφίδα της κ. Λιλίκας Λεβιδιώτη

■ Με ιδιαίτερα δύσκολες καιρικές συνθήκες, στις 13 Νοεμβρίου 2019, στο φιλόξενο χώρο των Αρσακείων Σχολείων Ψυχικού, πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη εκδήλωση του Συνδέσμου μας η οποία είχε φιλανθρωπικό σκοπό.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με την προκαθορισμένη ομιλία της Δρ Σπυριδούλας Λέκκου, Αναπλ. Καθηγήτριας Πανεπιστημίου Δ. Αττικής, ψυχολόγου, ψυχοθεραπεύτριας, με θέμα: «**Επικοινωνία - Αξίες και συναισθήματα**».

«...Οι αξίες είναι έννοιες υψηλής κατεύθυνσης που ορίζουν τη δομή και την οργάνωση στις τάξεις που έχουμε απέναντι σε ορισμένες καταστάσεις...», τόνισε σε κάποιο σημείο της ομιλίας της η κ. Λέκκου.

Η εμπειριστατωμένη ομιλία της ευχαρίστησε και ικανοποίησε όλους μας. Παράλληλα όμως και κάποιους προβλημάτισε. Η Πρόεδρος του Συνδέσμου μας κ. Ειρήνη Βαϊδάκη ευχαρίστησε την ομιλήτρια και της προσέφερε αναμνηστικό δώρο.

Επακολούθησε καφές-τσάι και άφθονα εδέσματα στο Εντευκτήριο των Σχολείων μας σε θερμή και φιλική ατμόσφαιρα. Στολισμένα τα τραπέζια μας φιλοξένησαν παρέες, κουβεντούλες, αστεία, φωτογραφίσεις με χαρούμενα πρόσωπα και φωτεινά χαμόγελα.

Το χρηματικό ποσό των 500 €, που συγκεντρώθηκε από αυτή την εκδήλωση αγάπης, αποφασίστηκε από το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας, στη συνεδρίαση της 27ης Ιανουαρίου 2020, να διατεθεί σε οικογένεια που ανήκει στο χώρο της Φ.Ε., προκειμένου να καλύψει μέρος από τις ανάγκες της. Στο ποσό αυτό συμπεριλαμβάνεται και η οικονομική συμμετοχή συναδέλφων που δεν μπόρεσαν να παραστούν στην εκδήλωση.

«Το τερπνόν μετά του ωφελίμου», αγαπητοί Συνάδελφοι. Ευχόμαστε να πραγματοποιήσουμε και άλλες

τέτοιες εκδηλώσεις με την παρουσία και τη συνδρομή περισσότερων μελών.

Εκδήλωση μνήμης

Με τη γραφίδα της κ. Λιλίκας Λεβιδιώτη

■ Ήταν Κυριακή, 8 Δεκεμβρίου 2019. Τα μέλη του ΣΑ.ΕΚ.Φ.Ε. «Ιωάννης Κοκκώνης» τελέσαμε **Θεία Λειτουργία και Μνημόσυνο** στον Ιερό Ναό της Αγίας Αναστασίας των Αρσακείων Σχολείων Ψυχικού, στη μνήμη των εκλιπόντων Εκπαιδευτικών που δίδαξαν στα Αρσάκεια-Τοσίτσεια Σχολεία. Και βέβαια δε λησμονήσαμε να μνημονεύσουμε και τους μεγάλους Ευεργέτες των Σχολείων της Φ.Ε. Απόστολο και Αναστασία Αρσάκη, καθώς και Μιχαήλ και Ελένη Τοσίτσα. Βαθιά συγκίνηση στο άκουσμα των ονομάτων τους!

Καθώς ο Πανοσιολογιότατος π. Δαμασκηνός Φυλακτός μνημόνευε «Υπέρ αναπαύσεως...», εμείς δώσαμε το λόγο στη Μνήμη...

Με συγκίνηση τους «είδαμε» στην καθημερινή μας σχολική ζωή, δίπλα μας στις συνεδριάσεις, στις εκδρομές, στις σχολικές εορτές... Κάθε χρόνο τα ίδια δυνατά συναισθήματα! Ας είναι όλοι τους αναπαυμένοι!

Ακολούθησε καφές και εδέσματα στο φιλόξενο Εντευκτήριο των Σχολείων μας. Ήταν μια σεμνή εκδήλωση μνήμης και αγάπης. Εκπληρώσαμε μια ιερή μας υποχρέωση.

«Από Θεού άρξασθαι»

Με τη γραφίδα της κ. Αγνής Παυλάκη

■ Την Κυριακή 19 Ιανουαρίου 2020 τελέσαμε στον Ι.Ν. της Αγίας Αναστασίας των Αρσακείων Σχολείων Ψυχικού η **Θεία Λειτουργία** υπέρ υγείας των μελών του Συνδέσμου μας.

Η ατμόσφαιρα κατανοητική, οι ψαλμωδίες μελωδικές και η ευλαβής παρουσία του λειτουργού Αρχιμανδρίτη π. Χριστόδουλου Κλαδίτη μάς βοήθησαν να συμμετέχουμε κι εμείς, προσευχόμενοι, στη θεία λατρεία.

Η χαρά της «αντάμωσης» ήταν έκδηλη στα πρόσωπα όλων καθώς κατευθύνονταν προς το Εντευκτήριο των Σχολείων για την **κοπή της Βασιλόπιτας**.

Αγαπητέ συνάδελφε να θυμάσαι...

Ο Σύνδεσμός μας έχει προγραμματίσει για τα μέλη του:

❖ Την Πέμπτη 20 Φεβρουαρίου 2020 (Τοικνοπέμπτη) και ώρα 12.30 συνάντηση στο **εξοχικό κέντρο «Ο Χρήστος»** στο Χαλάνδρι, Δουκίσσης Πλακεντίας 34, τηλ. 210-6840698. Τιμή πλήρους μενού 20€ (4 πιάτα & δωρεάν ποτά). Δηλώσεις συμμετοχής μέχρι και την Πέμπτη 13 Φεβρουαρίου 2020.

❖ Την Τετάρτη 11 Μαρτίου 2020 παρακολούθηση της παράστασης **«Η Δασκάλα με τα Χρυσά Μάτια»** τού Στρατή Μυριβήλη, στο θέατρο Βέμπο στο Μεταξουργείο.

Συνάντηση στην είσοδο τού Θεάτρου, Καρόλου 18 και ώρα 18.30. Η διάρκεια της παράστασης είναι 2.15' και η τιμή τού ομαδικού εισιτηρίου 18€.

Δηλώσεις συμμετοχής το αργότερο έως και το Σάββατο 29 Φεβρουαρίου 2020, για να ρυθμιστούν τα ομαδικά εισιτήρια.

❖ Την Παρασκευή 20 Μαρτίου 2020 και ώρα 17.00 τέλεση τής **Ακολουθίας τής Γ' Στάσης των Χαιρετισμών** στον Ιερό Ναό τής Αγίας Αναστασίας των Αρσακείων Σχολείων Ψυχικού.

Στη συνέχεια θα πραγματοποιηθεί, στο Εντευκτήριο των Σχολείων Ψυχικού, η **Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση** τού Συνδέσμου μας.

❖ Την Τετάρτη 1η Απριλίου 2020 επίσκεψη στο **Νέο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή**.

Το Μουσείο βρίσκεται στην καρδιά τής Αθήνας, στο Παγκράτι, πολύ κοντά στο Καλλιμάρμαρο.

Στεγάζει τη διάσημη συλλογή έργων τέχνης τού Ιδρύματος Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή, μία από τις σημαντικότερες ιδιωτικές συλλογές, που δημιουργήθηκαν κατά το δεύτερο ήμισυ τού 20ού αιώνα.

Συνάντηση στην κεντρική είσοδο τού Μουσείου, οδός Ερατοσθένους 13, και ώρα 12.30.

Λεωφορεία: 209, 550, 732, Στάση Καλλιμάρμαρο.

Τρόλεϊ: 2, 4, 11, Στάση Άγιος Σπυρίδωνας.

Η είσοδος και η ξενάγηση είναι 10€.

Η ξενάγηση έχει διάρκεια 1.30' (13.00-14.30).

Δηλώσεις συμμετοχής για:

- Την Πέμπτη 20ή Φεβρουαρίου 2020
- Την Τετάρτη 11η Μαρτίου 2020
- Την Τετάρτη 1η Απριλίου 2020

στις Συνάδελφους & μέλη τού Δ.Σ. τού Συνδέσμου μας:
κ. Γ. Κατηφόρη: 210-6993356 ή 6975749935,
κ. Μ. Αθανασοπούλου: 210-6216300 ή 6945974875
κ. Λ. Λεβιδιώτη: 210-6512257 ή 6937088650

Ο Πανοσιολογιότατος διάβασε τις ευχές κι ευλόγησε την πίτα μας, οι ψάλτες συμπλήρωσαν τους εκκλησιαστικούς ύμνους και η Πρόεδρος τού Συνδέσμου μας κ. Βαϊδάκη ευχήθηκε «... *as σκορπίσουμε γύρω μας ευχές από καρδιάς για υγεία, δύναμη, προκοπή, αισιοδοξία, ευτυχία και ειρήνη*». Το φλουρί τής βασιλόπιτας χαμογελαστή κρατούσε η κ. Γιώτα Κορρέ.

Απολαμβάνοντας τον καφέ και τα πλούσια εδέσματα, χαρήκαμε τη συντροφιά και την παρουσία παλαιών Συναδέλφων και ανταλλάξαμε τις «θύμψες» και τα νέα τους καθώς και ευχές για τη νέα χρονιά.

Ευχαριστούμε τους Συνάδελφους κ. Χάρη Γραικό, Υποδιευθυντή τού Α' Αρσακείου Γυμνασίου Ψυχικού και κ. Θοδωρή Μεταλληνό, καθηγητή Φυσικής τού Β' Αρσακείου Γυμνασίου Ψυχικού, που πάντα μας συμπαραστέκονται, ως Ιεροψάλτες, στις εκδηλώσεις τού Συνδέσμου μας.

ΑΡΣΑΚΕΙΑΚΑ ΠΕΝΘΗ

■ Έφυγε πρόσφατα από κοντά μας η συνάδελφος **Ηρώ Τζιοβάρα-Ζάραγκα**, εκλεκτή φιλόλογος, πάντα αγαπημένη από τους μαθητές και καθηγητές των Σχολείων μας. Διετέλεσε Διευθύντρια τού Α' Γυμνασίου Αρσακείου Ψυχικού. Ας είναι αναπαυμένη!

Λιλίκια Λεβιδιώτη

ΔΩΡΕΑ

■ Στη μνήμη τού πολυσεβάστου Πρωτοπρεσβυτέρου **Γεωργίου Μεταλληνού**, Καθηγητού Πανεπιστημίου, ενθέρμου και σθεναρού υποστηρικτού τής Ελληνορθόδοξου Παραδόσεως και Παιδείας, ο Σύνδεσμός μας κατέθεσε το ποσό των 50€ στο Σύλλογο Προστασίας Αγέννητου Παιδιού - Η Αγκαλιά.

Ο Τραπεζικός Λογαριασμός τού ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΦΥΠΗΡΕΤΗΣΑΝΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΩΝΗΣ» είναι:

Τράπεζα: **ALPHA BANK**

Αριθ. Λογαριασμού: **359 00 2002 011869**

IBAN: **GR58 0140 3590 3590 0200 2011 869**

Ενημερώνουμε τα μέλη μας ότι μπορούν να τακτοποιούν, και μέσω Τραπέζης, τις οικονομικές τους υποχρεώσεις.

Όσοι Συνάδελφοι οφείλουν συνδρομή άνω των 2 ετών, μετά από απόφαση τού Δ. Σ. τού Συνδέσμου, μπορούν να πληρώσουν μόνο τα δύο έτη (2018, 2019).